

DOTKNITE SA MA

Ó, Bože, z lásky žehnaj nám, to sily naše zmnoží
a pôjdeme jak slobodní, však služobníci Boží...
Tak pomáhaj nám v časnosti a keď sa deň náš schýli,
Preveď nás v stany večnosti...Ó, prichýľ Pane milý! Amen

Evanjelium podľa Lukáša 24, 36b – 48:

„³⁶Postavil sa On sám medzi nimi a riekol im: Pokoj vám! ³⁷Polakaní a zdesení sa domnievali, že vidia ducha. ³⁸I povedal im: Čo ste prestrašení a prečo sa vám rodia v srdci pochybnosti? ³⁹Pozrite na moje ruky a nohy, že som to ja. Dotknite sa ma a presvedčte sa, že duch nemá kosti a mäso, ako vidíte, že ja mám. ⁴⁰Keď to hovoril, ukázal im ruky a nohy. ⁴¹A keď od radosti ešte neverili a divili sa, povedal im: Či máte tu niečo zjesť? ⁴²Podali Mu kúsok pečenej ryby a plást medu. ⁴³Vzal teda a jedol pred nimi, ⁴⁴hovoriac im: Toto sú moje slová, ktoré som vám hovoril, keď som bol ešte s vami, že sa všetko musí splniť, čo je napísané o mne v zákone Mojžišovom, v prorokoch a v žalmoch. ⁴⁵Vtedy im otvoril rozum, aby pochopili Písma. ⁴⁶Riekol im: Tak je napísané, že Kristus musel trpieť a na tretí deň vstať z mŕtvych ⁴⁷a že sa musí kázať v Jeho mene pokánie na odpustenie hriechov všetkým národom, počnúc od Jeruzalema. ⁴⁸Vy ste svedkovia toho.“

Drahé sestry a bratia,

Pán Ježiš, ten dobrý pastier, chce v nás dnes upevniť veľkonočnú vieru. Preto sme tu dnes aj my. Aj my potrebujeme, aby On, víťaz nad smrťou upevňoval novým spôsobom našu vieru.

Tento týždeň padli moje oči na jeden titulok v slovenskom denníku. Titulok znel takto: *Astronaut z misie Artemis II po návrate na Zem uveril v Boha*. Úžasné, povedal by každý z nás. Čo sa vlastne stalo? Čo bolo rozhodujúcim podnetom? Kozmická loď, sa dostalo doteraz na najväčšiu vzdialenosť od našej planéty. Posádka zaznamenala niekoľko výnimočných úkazov. V článku sa píše: To čo hore kozmonaut videl ním otriaslo. Veliteľ misie Artemis II, Raid Wisman, po návrate z desaťdňovej cesty popísal silný emotívny zážitok. Druhý člen posádky to povedal takto: „Snažím sa nájsť slová. Ten pocit, že som nekonečne malý, bol ohromujúci.“

Čo bolo teda rozhodujúce pre zmenu svetonázorového postoja? Bol to ten pocit, že som nekonečne malý.? Bolo to to ohromujúce? Tento pocit poznáme často aj my. Malosť a odkázanosť na pomoc.

Aj učenici v našom veľkonočnom príbehu boli poľakaní a zdesení. Premohol ich strach z toho, čo vidia. Keď sa medzi nich zrazu postavil, boli poľakaní a zdesení. Pri tom mali osobnú skúsenosť, mali možnosť, ktorá sa pred vstúpením Pána Ježiša dostala len niektorým. On sám sa postavili medzi nimi. Pozdravil ich krásnym pozdravom: Pokoj Vám! a ich reakcia bola zdesenie a strach.

Čo s tým spraví Vzkriesený Kristus? Ako zareaguje na zdesenie a bezradnosť tých, ktorých vyučoval tri roky v svojej škole mesiášskej viery? Čo robil pri svojich učeníkoch?

Ako si poradí s nami, milý brat a milá sestra? Ako dokáže Ježiš prekonať pocit nekonečnej malosti a malichernosti v nás? Ako dokáže prekonať obavy z odstupu medzi realitou Božieho dokonalého sveta večnosti a našou pozemskosťou? Ako založí a upevní Ježiš Dobrý pastier našu vieru z perspektívy vzkriesenia?

Vzácní priatelia,

To čo jasne vidíme je, že Kristus je rozhodnutý, presvedčiť nás o tom, že skutočne žije. Pozdrav pokoja to bol prvý signál, ktorý nestačil. Bolo toho treba viac, aby sa zdesení učenici dali zastaviť v svojom úteku od živého Krista. Vzkriesený Kristus chce svojich učeníkov a nás dnes chce presvedčiť, že skutočne žije. Ako to robí?

Vysvetľuje nám, že On nie je duch, ktorého sa ľudia boja, lebo si nevedia vysvetliť, čo to je? On nie je duch, ktorý by bol ukazoval, že my sme niekde inde, ako je duch, že sa tu jedná o dve absolútne odlišné reality a neprepojené skutočnosti. On je skutočne prítomný. On je tu naplno. Je súčasťou nášho sveta, hoci je súčasťou toho dokonalého Božieho sveta.

Ako nás skutočne prítomný a skutočne vzkriesený Kristus chce presvedčiť o tom, že nie je duch že je tu s nami naplno?

Robí to troma spôsobmi:

➡ „Pozrite mi ruky a nohy, že som to ja“. Nebuďte prestrašení, odhodte pochybnosti. Som to ja. Pozrite moje prebodnuté ruky a nohy. Som

to ja, ktorého ste videli zomierať na križi. Znaký toho sú na rukách a nohách.

➡ „Dotknite sa ma a vidíte, že duch nemá kosti a mäso, ako vidíte, že ja mám“. A ukázal im nohy a ruky. Môžete sa ma dotknúť. A ani to nestačilo. Predsa však, v učeníkoch sa objavujú známky radosti. „A keď oni od radosti ešte neverili a divili sa, Vzkriesený robí ešte jednu vec! Zaujímavé. Objavuje sa radosť, tá však stále nestačí, nevera a prekvapenie sú príliš silné. Hoci sa už objavuje zápas novej pravdy o našu vieru. Čo nás má presvedčiť?

➡ Ježiš sa pýta: Či máte niečo zjesť? Podali mu kúsok pečenej ryby a plást medu. Vzal teda a jedol pred nimi. Pečená ryba a plást medu. (Povedali by sme, to musíme niekedy skúsiť). Kristus prijíma potravu. Vzkriesený Kristus ukazuje, že je skutočne tu. Je jeden z nás. Prijíma potravu. Je na tomto svete, hoci je nebeský. Prijíma dobroty tejto zeme. On nie je duch z druhej strany. Je na našej strane v našej realite. Je tu,

skutočne žije s nami, hoci je zároveň nebeským Kristom.

K tomu však patrí ešte jeden krok, ktorým nás, Ježiš, Dobrý pastier vedie, aby upevnil našu vieru.

➡ Upozorňuje nás na to, čo učil a kázal pred svojím ukrižovaním a vzkriesením: „všetko sa muselo splniť čo je napísané o Ňom v zákone Mojžišovom, v prorokoch a v žalmoch“

➡ Hovorí nám, že v Jeho mene sa musí kázať pokánie na odpustenie hriechov všetkým národom – počnúc od Jeruzalema. Keď sme ho spoznali ako živého, smieme Ho niešť. V Ňom dosiahnu všetky národy Pokoj. Pokoj Vám prinášam, hovorí Kristus.

My sme tu dnes. Aby sme sa zhromaždili okolo oltára. Ježiš Kristus, chce vstúpiť do nás, sviatostne, aby upevnil veľkonočnú vieru v nás. Večera Pánova je tým pokrmom, ktorým vzniká a upevňuje sa veľkonočná viera.

Spoločenstvo pri stole s naším Pánom, kde je nakoniec On hostiteľom, posilnením, darom pre večný život a On zabezpečuje v chlebe a víne vzťah k sebe. Živý a pravý.

Milé sestry a bratia,

Ježiš Kristus, ten dobrý pastier, nás presvedčil o tom, že žije. On skutočne žije a aj my budeme žiť. Východiskom je Jeho slávne víťazstvo nad smrťou, biedou človeka. Ako to urobil? Ukazuje nám svoje roky a nohy a nakoniec prijíma potravu. Áno, je tu skutočne s nami! On nie je nejaký duch z druhej strany reality. Je tu skutočne s nami. Spája svoj svet s naším. Chce vstúpiť do nášho života, aby sme sa tešili Jeho dokonalosťou. Chce nás aj dnes nasýtiť pokrmom dokonalého života, aby sme sa nedesili našou krehkosťou a nekonečnou malosťou. A oslavovali Ho dokonalého Víťaza nad smrťou.

Amen.

Dr.h.c. prof. ThDr. Július Filo

profesor

katedra praktickej teológie

Evanjelická bohoslovecká fakulta

Univerzita Komenského v Bratislave

EVANJELICKÁ
BOHOSLOVECKÁ FAKULTA
Univerzita Komenského
v Bratislave

